

1

Á sjónum. (Drámmur)

1. Fátter.

Árni: Þárra er það úr blessað lofnið, Þjarni minni! Það er þarf ekki að leggja úr á, á meðan lóðin liggur. Þeir eru allir sofnaðir, þarna aftur, svo ég held að það verri rétt, að halla sér herna í Kollhardinu, ofviltla stund meðan lóðin liggur; blessaður formáðurinn var að segja áður, að hann hefði að láta lóðin liggja í þoo Múkkutína of kreinu vel of henni, svoona í síðasta sinni fyrir lokin; bara að við reithum úr dálitid únu, Þjarni minni, þó vel sé um úr úr binnis að afla í veltur, - Ofli það sé ekki í ellefta? - Já, það munandi um stöðum fyrir Pálmann, lafson, of hefði orðid meira, hefðu ekki þessir tóer stöðuvóðra - Karlar Honid þá vikuina í það munar ekki svo litlu að skipi í 195 fadi í 5 fad 17 áður. Þeir höfu það berrilegt, þessir sveitakarlar, sem gefa stundid stöðuvóðrana, svoona um vikutína, of þærfa augu að hofu til, en blessaður formáðurinn gefur augnum úr á; þetta er svoðlan góðablot, hann fór minni.

Þjarni: Of við fámum 22 í hlut í dag, þá reiknum úr í það ellefta. Hann Símbi sagði mér í gðr, að úr feldum tíu hundum, sjötis of álfr of það er gott, of svoona vonum fróti.

Árni: Já, Ofli það sé! En oflar þú ekki að blunda, Þjarni minni? Það er alveg óhott í svoona niðlu lofni of fall-lausnum sjó.

Þjarni: Þú, úr megnun ekki allir sofna, þú of stórfiska vöðurinn, sem v erid hefist hér undanfarna daga, stór sér að oflatur, er berra að einhver vaki, svo úr gefum klippst ofviltla snertu frá honum. Þú getur sofnað, Árni minni, of skal vaka.

Árni: Þója, þú segir vel um það, lafsi minni, þú mig dandstýfar, enda soaf of iela í nótt of dragnid, þú emm ver.

Kólundi því mér sem afar dró af dimli svo í lofti, að sjá ekki handa minna
steil og mér varð sjá huddur, lapsum, og fór að þróa í Keingum mig; þannig
þá mikið af Ketli - Heyrdu! Veit þú elsti í fíð, þegar maður dragnir Ket?

Þjarni: Já, afurlega, svo við fíðum líklega í dag. En hvað svo?

Ánni: Við flögum þarna í myrkri og sjá heyrði ekki annað en hvinninn í völinni,
og veit ekki fyrr til en að þessi fúlli nekur hnefann framán mig, svo að mér
sá sjá einstómar eldglóðir. Hann var þá að rétta mér eldstotki og ölm-
laupa Ketli, sem sjá hélt að sjá ekki að Ketlija á, en þá þóði sjá ekki strax og
þá veit sjá ekki fyrr til, en að hann, þessi fúlli, gafur mér dröglaga í hann,
og henti höggid í nafni - þóð var mildi að hann nefbraut mig elsti. Og fór
að handleggja eldstotkinu og þá vintist mér að allt snérist við og að mér
legi laud abbar hroðann ströfum upp á við. Og þóði sem svo, að mér
vörum við Ketli svo hátt, að að dráttar afls frá jörðu var horfid og mér vör
þú að dráttar afl einuverra stjórnum, sem ketlið vör við.

Þjarni: Hvað heldurðu að þú hafir verið búinn að fljúga lengi þegar

Ánni: Margu tíma, blessaður vertu, því - i

Þjarni: Varstu elsti orðinn svangur?

Ánni: Já, nokkuð svo; sjá var alltaf að vadda í Ketli - og - u -

Þjarni: Fórtu mér elsti að Ketlija?

Ánni: Já, því myndu!

Þjarni: Því myndu? Vildirðu heldur sitja í myrkri og láta offer öðru kjöflogum til?

Ánni: Og Ketli, en í ógjafi flögdi sjá eldspitunni í þá áttina sem Concin bráinn
var og þá sprakk allt í loft upp, lapsum, og sjá vissi elkest og mér fyr en sjá

var kominn í fast land.

Bjarni: Þú ert þú þú elski? madur!

Árni: Ó-þanda-konud! Eg var dæltur eldur í annari óxlinni g-u--

Bjarni: Hvar varstu kominn?

Árni: Á plánetuna þessa, madur lifandi!

Bjarni: Hvernig vissir þú það?

Árni: Eg hefði lesið Em-tyal og fleira, eftir hann Helga.

Bjarni: Voru þar menn? Eða stíldirðu nokkurn?

Árni: Nei, nei, það voru engir menn þarna fyrir, heldur einhverjir gufuþroddar uppi í loftinu; þeir voru gegnselir og imman í þessum hnöðrum sá ég, einn og í þokum, myndir og mönnum. Kom mér þá í hug, að þetta væri sálir fram-
líðinna, og að það væri rétt, sem Helgi heldur fram, að þangað, uppi í mörk,
fari þú þegar menn deyja.

Bjarni: Allir menn?

Árni: Ekkert nema þeir, sem mestu hafa loqid að okkur og sagt það sannleika,
sem þeir annaðhvort þessu elski eða vildu láta okkur trúa, og þeir að þeir
væru lögðari en við, andvitað til þess að komu einhverri vitlausninni og
staf og....

Bjarni: Já, sástu nokkurn fleira þarna uppi í mörk?

Árni: Já, þessi lifandi ósköp, madur; það var mi badi mörkt og mikið, sem
ég sá og sumt stíktid; mér virtist þessir gufuþroddar vera í einhverjum
"hazar", jafnvel að fljúgast í, einn og þarna væri um verkfall að
kæða eða

Bjarni: Verðfall! Ha? - Haldurinn þáð hafi verið verðfall? - Sáste Hædinn og Ólafur í Feninu?

Arni: Hæ, ekki svo, þáð verið minn mannsmynd í þeim, þó þessu þáð þáð vera svo, þáð þeir geti
stadid fyrir verðfalli?

Bjarni: O-nei - þá' ekkert er eltri, - a. m. H. sást þinn eltri í þeim 9. nábúnaði. - En hvern
sástu svo?

Arni: Þú miltur var þáð mál málhöggt og síst svo, þáð geti sagt frá þeim. En þannig
þannig var svo miltill, þáð ég hafi á einum af þessum þessum þessum, svo þessum
laga, laga, þáð ég væri hofhæddur velt ofan í rúminum og veltu að baki við
þáð, þáð ég stali á jörðina of þessum um hvid, þáð ég hafi geti í þessum - of ein-
þessum hviddum, madur, þess,

Bjarni: E, hvern vandræði! En þáð var þú gott, þáð þú stýlti þessum þessum í þessum
í þessum þessum, þáð þáð er ein eltri þessum þessum, þáð við þessum, en Hædinn;
þáð verið áridandi í miltum þessum. En þessum, laga! Hvernig voru þessum þessum, þessum
þessum þessum, þessum þáð sást í miltum þessum?

Arni: Þess? - Allir eltraudis, madur, en, en,

Bjarni: Hæ? þessu hafi þú verið minn þessum þessum þessum Hædinn og Ólafur í Feninu og
þáð sást þú vera þáð þessum þessum þessum þessum, þessum þáð með stólkrokkum
og þessum þessum þessum og þessum þessum þáð sást þú stali stappa í þessum þessum?

Arni: Hvern er þetta, laga minn gáður? Hvern þáð þáð eltri, þáð þetta var þáð ein þessum
þessum þessum þessum er í þessum, þessum af vera þessum með Hædinn og þessum, þessum þáð
þessum þessum þessum þessum, þáð við þessum þessum þessum þessum.

Bjarni: O! þessum þessum! - þessum þessum þessum! - En, hvern er
þáð þessum? Hafi þessum þessum þessum miltid? Þáð voru þáð þessum í þessum, þessum
þessum miltid þessum í "Gardalek í Pykka." - Þessum við eltri þessum þáð þessum þessum?

Arni: O-nei; við stólkrokkum þessum þáð lína of þessum þessum og þessum þessum þessum.

Bjarni: Þessa, þáð segir vel um þáð. Þáð þáð þáð þáð þessum þessum þessum, þessum þessum
þessum þessum þessum þessum þáð þessum miltid í miltid.

(Þáð þáð þessum).

Á sjónum (drámmur)

2. Þáttur.

Arni: Hvað er ólútblátt á þessum stöðu, lags; þú hefur þó sofnað af þessu. Þreynti þú eitthvað með þessum mína, eins og áður?

Þjarni: (gripur, lítur í kringuna sígu með skýrri áhyggju). Þreynti? Já, við þú var svo, að mig dröymdi. — Er þú ein þetta? — Er þú ein eitthvað veltu í þessu, þarna aftan? — Hvað er þetta? — Hefur ólútblátt blátt? Húsi sýnist þú vera kominn upp í bringardinn. — Viltu eitthvað elj á hana þú? Fornaminn?

Arni: Já, það er óþarfi; ólútblátt er blátt; það er bara einhverja grellur í höfðinu á þér, lagsi mínu þú er eitthvað veltu. — Er þú ein þetta þú dröymdi; það var svo gaman að hlusta á drámmum.

Þjarni: Það var vitundlega ómöglegt að sýna þér, sem mig dröymdi mína og mi var það eitthvað allt, engin flaugul á þessum stöðu, þú eldur spólitíttu þessu, sem ég hefur á, seltíttu þessu og þessu, mig á þessu, seltíttu þessu, seltíttu þessu; ja, þessu þessu þessu. — Ég var kominn austur undir fjöll og var á leiddi þessu austur, þessu, þessu, sem ég hef á þessu þessu: Althaus, Midalland og Þessu sand, að mi var sagt í þessu. Þú seltíttu var seltíttu þessu, þessu eitthvað mitt og þú allt vitandi. Á sandinum matum við mig á þessu leif á leiddi á þessu á þessu sandi. Þessu þessu var í leiddi og stöðum, 12-13 ára þessu þessu, en þessu þessu matum þú af mi milli — í milli mig á þessu þessu og stöðum þessu. Ég seltíttu stöðum, þessu á þessu þessu, en þessu þessu að það var þessu þessu í Hlidinu; þessu þessu austur og Þessu sandi, og þessu; sofnað alla leiddi, en leiddi þessu þessu, þessu leiddi þessu.

Bjarni: O, elldi held ég mi þad; hann vadi þars dælitid gærris í fram an en
 áður og hann á að sé, en sviparinn var hinn samir og engu taltri sem
 von var svo, að mi fór að fara mi mi og ég að tryggja mig í brott, en
 þeim trávada og gauragauri sem hann lét til sín hepa og stamun-
 innar, þess geymi ég elldi í bráð. Og var farinn að hinga, að ég hefði
 itvaystaki í fótstúminni minni og að þáðan vori þad, þess evlín stöfunda,
 en ég hefði elldi svo inldid sem einn flestus af "svartfudandi" með mér,
 hevd þó minna, þess hefði ég haft þad, hefði ég gefað velt þessum
 nórnaga einhverja iðvarð, mi, en dætrastum í stúlbunni sinni og
 lausan við allh auðvæðis-krakkastrid í Kringum og og fyrir
 þessum.

Hól

Arni: Hverning helduðu að þad hafi svo fandi hjó þessum, þerda lagid þingad
 auðstun? Komst hann að?

Bjarni: Já, ég held að þessum hafi haft þad, en einhver sagdi við mi,
 áður en ég fór að auðstun, að hann hafi aldrei stamunast sín fyrir
 að vera. Skaffellungur fyrir en mi, og lán ég þessum þad elldi og svo
 minni fleiri vera þess systur, sem elldi fylki og gur sinn hafa vaxid
 við þessan þessingur.

Hól

Arni: Einmitt þad! En hverning fór svo fyrir systunum minum?

Bjarni: Hann hefir náttúrulega þad að fyrir þessum þad, en þad stúldist
 mér í Kringumum samum, að hann vori elldi einn auðvæðis og
 ljúfur við að sjá "sögðu þad", einn og þessi Allessari gædduad er, þess
 þad gæti þessid til þess að hatta hjó sé, og þad vildi og stýfka þess

